

[Koføed.]

ner er rigtige. Det kan ikke være rimeligt at føre det over til skattelovgivningen, for realiteten er jo, at hvis man skulle give det samme beløb til disse personer, så skulle det være dobbelt så stort. Det bliver et beløb på ca. 63.000 kr. for de 35 personer, det drejer sig om.

Jeg kan ikke forstå, at man skal sætte hele lovapparatet i gang for at ændre sådan en paragraf i skatteloven. Derfor vil jeg spørge finansministeren: har finansministeren nogen mindstepris på, hvad det koster at ændre en paragraf? Vi er alle enige om, at vi ikke skal lægge større byrder på administrationen end højest nødvendigt, men her er vi faktisk i sandkassen igen, hvor vi skal til at lave unødige ændringer. Vi skal belaste skatteudvalgets tid, vi skal belaste finansministeriets administration. Hvad koster en paragrafændring i kroner og øre?

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg skal ikke sige meget ved denne del af anden behandling, Jeg må igen med beklagelse konstatere, at der ikke kan opnås enighed her i salen om også at yde penge til de mennesker, der på samme måde som andre har lidt under opholdet i koncentrationslejrene. Jeg synes, det er meget modigt, når man både sidste gang, vi havde anden behandling af denne sag, og i dag begynder at sætte særlige navne på de 35 mennesker, det drejer sig om. Jeg synes, det er meget beklageligt, at man bruger disse udtryk om dem. I dag er de oven i købet blevet kaldt de såkaldt asociale. Jeg ville ikke om denne gruppe turde sige, at de under ét er såkaldt asociale. Det er mennesker, som af en eller anden tilfældig grund dengang blev udsat for at blive deporteret, mennesker, der, som jeg sidste gang sagde, for en hel dels vedkommende var sociale tabere — det ville vi have kaldt dem i dag.

Jeg synes, det er forbløffende, at man synes, at man udvander alt på nuværende tidspunkt. Det gjorde man på et tidligere tidspunkt, da man tog andre grupper ind, og hr. Per Federspiel har sådan set også selv sagt, at han syntes, det var mærkeligt, at politiet og kommunisterne kom med i første omgang. Nu drejer det sig om 35 mennesker, som lider under nøjagtig de samme eftervirkninger efter koncentrationslejrop-

holdet som de øvrige. Det er det, man nu ser bort fra. Jeg mener, at vi også skal tage hensyn til de såkaldte glemte grupper her i samfundet.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg går ud fra, at det ikke er trykkeomkostningerne ved ændring af paragraffen, hr. Koføed tænkte på. Jeg kan naturligvis ikke sige noget om, hvor meget det vil koste, men jeg kan da sige, at det ikke kan koste mange kroner at klare et sådant problem.

Det var interessant at høre hr. Koføeds strenge tone her, hvor det drejer sig om et beløb til mennesker, som vitterlig trænger til det. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at ligningslovens § 9 omfatter en lang række andre ting end netop hædersgaver. Det er ikke en paragraf, der specielt handler om hædersgaver, men om en lang række forhold, hvor man fra folketingets side har ment, at der var behov for en vis lempelig behandling. Jeg vil ikke sælge denne gruppe nu. Jeg kunne have lyst til at sige at hvis hr. Koføed ville anlægge samme strenge betragtninger i øvrigt, som han har anlagt nu, ville det åbne helt nye perspektiver for vores behandling af fradragene i skattelovgivningen. Det tror jeg imidlertid ikke hr. Koføeds parti vil gøre, når det kommer til stykket. Jeg mener, vi skal vente med denne debat, til der kommer forslag fra min side. Det tror jeg der gør i næste folketings-samling.

Formanden: Vi går derefter til anden omgang, hvor taletiden for ordførere er 10 min. og for andre medlemmer 5 min.

Albertsen: Jeg kan berolige formanden: vi skal nok ikke udnytte taletiden i det omfang, muligheden måtte være til stede.

Vi fik en forklaring af hr. Per Federspiel med hensyn til de urigtige oplysninger, der blev fremsat ved den tidligere behandling, hvor der blev anført følgende (Folketingstidende 1972-73, sp. 4275):

„Ej heller var politiet medtaget, det skyldtes bl. a. . .“;

og så bliver der refereret til Mogens Fogs udtalelser om, at politiet havde sine særlige pensionsforhold. Videre siges det:

„Endelig var kommunisterne heller ikke medtaget, medmindre de senere